

maa forbeholde sig Ret til at benytte til saadan Anvendelse, er det en Selvfølge, at Staten maa kunne ekspropriere. Men alt det, der ikke i den Forstand er paa-krævet, og som ikke falder ind under den øvrige Del af Bestemmelsen, derom siges der, at efterhaanden som det afhændes ved Salg eller udlejes, faar Staten $\frac{2}{3}$ af Værdistigningen, medens Esbjerg Kommune faar $\frac{1}{3}$. Det er i alt Fald Meningen med Bestemmelsen. Maaske det kan skrives med andre Ord, der gøre det endnu klarere, og jeg skal i den Henseende gerne forhandle yderligere med det ærede Medlem.

De i § 3 indeholdte Regler om Værdistigningen ere i Virkeligheden, med Undtagelse af en enkelt redaktionel Ændring, de samme som de i Fjor vedtagne, altsaa af dette høje Ting sanktionerede. Der er ganske vist sket den Rettelse i Folketinget, at i Stedet for, at Værdien skulde ansættes pr. 1. Oktober 1906, er den sat til „Begyndelsen af Aaret 1907“ for ikke at have nogen bestemt Dato, men det gør ingen Realitetsforandring. Det var heller ikke den Forandring, som det ærede Medlem talte om, men han mente, at man burde indsætte en ganske almindelig kort Bestemmelse om, at Reglerne om, hvor meget Esbjerg Kommune skulde have, kun skulde være i Overensstemmelse med de Regler, der maatte blive vedtagne af Rigsdagen angaaende Værdistigningen ved de nye Jernbaneanlæg. Det er jo muligt, at man i saa Henseende vil finde det rigtigt allerede nu at slaa fast, at det skal være i Overensstemmelse med, hvad der eventuelt maatte blive vedtaget med Hensyn til Værdistigningen ved de nye Jernbaneanlæg. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis det lykkes at vedtage en Lov om Værdistigningen ved Jernbaneanlægene, saa ville Esbjerg Kommune og Ministeriet blive enige om at benytte de samme Regler, men vil man slaa det fast, saa ser jeg i og for sig ikke nogen Grund til at være imod det. Jeg mener dog, at der var god Grund til at holde mig til det i Fjor vedtagne, idet det maaske neppe kan siges at være saa heldigt, at der i en Lov siges, at en Bestemmelse skal være i Overensstemmelse med en anden Lov, som endnu slet ikke er vedtagen; man maa dog regne med den Eventualitet, at der ikke bliver vedtaget nogen Værdistigningslov for Jernbanerne, og i saa Tilfælde bliver man jo lidt vanskeligt stillet i Esbjerg, da man saa slet ikke har nogen Rettesnor, efter hvilken man skal lægge sine Værdi-

stigningsregler. Men det er som sagt ikke noget stort Spørgsmaal, og forhaabentlig vil det være let i Udvalget at finde en Form, der vil være tilfredsstillende.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udtalte sin Beklagelse over, at de 4 sagkyndige, som have haft Spørgsmaalet om forskellige Forhold vedrørende det vestlige Projekt til Undersøgelse, ikke tillige havde faaet tilstrækkelig Foranledning til at udtale sig ogsaa om en Østhavn, — en Beklagelse, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) gav sin Tilslutning. Jeg maa om dette for det første gøre den Bemærkning, at man har ikke forlangt af de sagkyndige, at de skulde afgøre, om en Udvidelse mod Øst eller en Udvidelse mod Vest maatte være at foretrække. Og jeg skulde mene, at Rigsdagen, ogsaa dette høje Ting, selv vilde have Lov til at afgøre, naar alle Oplysninger foreligge, om man maatte foretrække et østligt eller vestligt Projekt, og afgøre det uden Hensyn til, hvad de sagkyndige maatte mene. Det, man — og med Rette synes jeg — har ønsket og kan kræve af de sagkyndige, er, at de klare de Uklarheder, som maatte kunne være med Hensyn til de forskellige Projekter, og at der tilvejebringes de Oplysninger, som Rigsdagen maatte finde nødvendige for at træffe sit Standpunkt. Men dernæst vil jeg sige, at det forekommer for øvrig mig, at selve den Redegørelse, den Indstilling, som de 4 sagkyndige have afgivet, og som er aftrykt i Bemærkningerne til Forslaget, som det blev forelagt i Folketinget, er i Virkeligheden en eneste stor anbefaling for Vestprojektet. Det hedder ganske vist ikke, at de anbefale Vestprojektet, men selve Indstillingen, synes jeg, er en saa udmærket anbefaling for Vestprojektet, at der behøves ikke andet end denne Redegørelse.

Hvad Spørgsmaalet om Størrelsen af Tilskuddet fra Esbjerg Kommune angaar, er det selvfølgelig en Skønssag, om Esbjerg Kommune skal udrede et Beløb svarende til 10 pCt. af Anlægssummen eller $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., eller om det skal være et halvt Hundredtusinde Kroner mindre eller mere. Der er ikke nogen som helst Mulighed for at finde en Standard, hvorefter det skal være lige netop det bestemte Beløb, som her er foreslaaet. Det vil forhaabentlig findes rigtigt og naturligt, at jeg har holdt mig procentvis til det Beløb, som der i Fjor var saa godt som Enighed om mellem Rigsdagens to Ting, men jeg skal gerne være villig til ogsaa i saa Henseende at